

KONTRASZTÍV MEGJEGYZÉSEK A MAGYAR ÉS ARAB MELLÉKNÉVI IGENEVES SZERKEZETEKRŐL

PRILESZKY CSILLA vezetőtanár

A MELLÉKNÉVI IGENÉVI JELZŐ A MELLÉKNÉVI IGENEVES ALKOTÁSOK SAJÁTSÁGAI

A melléknévi igeneves szerkezetek a jelzős szerkezetek speciális csoportját alkotják. Mindenekelőtt meg kell vizsgálnunk eme kettős szó-faji természetű nyelvi elemek mibenlétét. "A melléknévi igenév olyan de-verbális melléknév, amely jelentésére (időviszonyítás, cselekvő és szenvedő használat) és mondattani szerepére (tárggyal, határozóval való bővítettség) nézve megőrizte igei természetét."¹

A melléknévi igenevek szintaktikai viselkedésének, szerkezetalkotó sajátosságainak vizsgálata előtt alaktani és jelentéstani tulajdonságaival kell foglalkoznunk.

A melléknévi igenevek a magyarban is, az arabban is két nagy csoportra oszlanak: 1. cselekvő értelműek, vagyis alanyi viszonyt kifejezőek; 2. szenvedő értelműek, vagyis tárgyi viszonyt kifejezőek.

Az igenevek mellett időviszonyítást is kifejezhetnek, lehetnek egyidejűek, elő- vagy utóidejűek a mondat főcselekvéséhez képest. Magyarban az időviszonyítási kategóriák részben keresztezik a cselekvő ill. szenvedő értelmű igenevek tartományát. Arabban az időviszonyítás sokkal kisebb mértékű, illetve csak annyiban van meg, amennyiben ez a cselekvő ill. a szenvedő érteleméből következik. Ebből is kiviláglik, hogy a magyar melléknévi igenevek rendszere alaktani és jelentéstani szempontból az arabhoz képest divergens.

A melléknévi igenevek alkotásának formai eszköze magyarban a képző: -ó, -ő, -t, -tt, -andó, -endő. Arabban az igei gyökből flektálással, ill. m- prefixummal és flektálással képződik. Alakjai az I-X-ig terjedő igealakokban:

Cselekvő:	Szenvedő:
fá' il	maf' úl
mufa'' il	mufa'' al

¹ Károly Sándor: Igenévrendszerünk a kódexirodalom első szakaszában. 11. l.

mufá' il	mufá' al
muf' il	muf' al
mutafa' il	mutafa' al
mutafá' il	mutafá' al
munfa' il	munfa' al
mufta' il	mufta' al
muf' all	
mustaf' il	mustaf' al

Cselekvő értelmű igenevek

A magyar -ó, -ó képzős igenév túlnyomó részben cselekvő értelmű, időviszonyítás szempontjából egyidejű. A cselekvő értelem nem vonatkozik néhány - főleg állandó szókapcsolatok vagy összetételt alkotó-igenévre (szerető fiam, szántó föld, szórólapát, metélőhagyma stb.), ezek ugyanis tárgyias vagy határozós viszonyt fejeznek ki.

Az arabban a cselekvő igenevet ismu-l-fá' il, vagyis a cselekvő neve terminussal illetik.

a futó férfi	ar-ragulu-l- <u>gári</u>
a síró gyermek	at-tiflu-l- <u>bákí</u>
a mozgó gép	al-' álatu-l- <u>mutaharrika</u>

Az arab ismu-l-fá il túlnyomórészt általános használatú,² mivel az arab ige akcióminőség szempontjából teljességgel differenciálatlan; a cselekvésfogalom kevésbé aktualizált benne. Az igenév így a magyar igenévnél kevésbé képes időviszonyítás kifejezésére, és sokkal inkább hajlamos melléknévvé válni, illetve főnevesülni. A melléknévek számottevő hányada ismu-l-fá' il. Pl.

ğámid	kemény	mufíd	hasznos
žálím	zsarnok	muhmil	hanyag
lázím	szükséges	murfh	kényelmes
šálih	kedvező	muğtahid	szorgalmas

Az arab cselekvő melléknévi igenév általános használatú jellege és ebből adódóan az igétől való nagyobb mértékű eltávolodottsága következtében igen gyakran áll állítmányi szerepben. Alkalmi használat esetén a melléknévi igenévi állítmány folyamatos akcióminőséget fejez ki, a kána létigével együtt folyamatos multat jelöl. Lássunk egy példát!

Általános használat:

Al-waladu muğtahidun.

A fiú szorgalmas

S(+Def) + Pre(+Qual)

² Az alkalmi és általános használatú igenevek terminusát Károly Sándortól vettem át. Vö. Igenévrendszerünk... 19. l.

Alkalmi használat:

Al-waladu ná' imun.

A fiú alszik.

S(+Def) + Pre (-Perf + Praes)

A magyar -ó, -ő képzős melléknévi igenév viszont csak igenritkán állhat állítmányi szerepben, kizárólag akkor, ha már melléknévvé vált. Alkalmi használatú igenév sohasem tölthet be állítmányi szerepet. (A fiú igyekvő.*A fiú alvó.)

A magyar és az arab cselekvő melléknévi igenevek egyaránt főnevesülhetnek, az így keletkezett főnevek jelentése az arabhoz képest divergens. A magyar főnevestült igenév kifejezhet:

- a) alanyi viszonyt: író, olvasó, néző, szabó stb.
- b) tárgyias viszonyt: eladó (ház); kaszáló; vetőmag; vágóállat
- c) helyhatározói viszonyt: megálló, társalgó, öltöző stb.
- d) időhatározói viszonyt: ébresztő, delelő, pihenő stb.
- e) eszközhatározói viszonyt: vasaló, daráló stb.

Ezzel szemben az arab főnevestült igenév kizárólag alanyi viszonyt fejezhet ki, vagyis nevének megfelelően szabályosan a cselekvés elvégzőjét, a nomina agentist jelöli. Néhány példa: kátib (író); qá'id (vezér); hádim (szolgálgó); šá'ir (költő); mumattil (képviselő, színész); muhrig (rendező); muktašif (felfedező).

A magyar és arab főnevestült melléknévi igenév összefüggése táblázatban kifejezve:

VN(-ó, -ő)	VN(fá' il)
N _{Ag}	
N _{Pat}	
N _{Loc}	
N _{Temp}	
N _{Instr}	N _{Ag}

3

Az arabban kizárólag a fá'il formájú igenév funkcionál cselekvő melléknévi igenévként és megfordítva: minden ismu-l-fá'il cselekvő értelmű. Magyarban viszont a tipikusan szenvedő értelmű -t, -tt képzős igenevek egy része cselekvő értelmű. Az intranszitiv igenévről részének van -t, -tt képzős igeneve, főként a mozzanatos történésűeknek. Pl. kialakult szabályok, keletkezett anyag, megváltozott feltételek, felszabadult ország stb. Határozói bővítménnyel együtt még szélesedik a -t.

³ N_{Ag} jelölést alkalmaztam a nomina agentisre, N_{Pat} jelölést a nomina patientisre.

-tt képzős cselekvő igenevek köre. Pl. tengerbe zuhant gép, (^x zuhant gép); földre szállt angyal, (^x szállt angyal); Afrikából érkezett vendégek, (^x érkezett vendégek); révbe jutott ember, (^x jutott ember) stb.

A tranzitív igéből képzett -t, -tt végű igenév cselekvő értelmű használatára ritka, ezek egyedi, szórványos jelenségeknek tekinthetők. Ilyenek pl.: olvasott ember, művelt férfi, tapasztalt munkás.

Ugyanakkor szembeszökő az a tény, hogy - különösen a sajtónyelvben - erőteljesen terjed a -t, -tt végű igenevek cselekvő értelmű használata nemcsak az intranszitiv, hanem a tranzitív igék körében is. (Pl. gólt lőtt kapus; a múlt században élt és alkotott tudós.)

A -t, -tt képzős cselekvő értelmű igenév előidejű - egyidejű opozíciót alkot az -ó, -ő képzős igenévvél. Pl. Az Afrikából érkezett vendégek fogadáson vettek részt, (előidejű). Delegáció indult az Afrikából érkező vendégek fogadására (egyidejű).

Az arabban hiányzik az előidejű - egyidejű opozíció. A fenti példa mindkét mondatában az al-wásil cselekvő értelmű igenév szerepel.

Szenvedő értelmű igenevek

A tranzitív igékből képzett, tárgyias viszonyt kifejező igenév képzője -t, -tt; arab megfelelője az ismu-l-maf'úl, vagyis a cselekvés elszenvedőjének a neve.

A magyar -t, -tt képzős, szenvedő értelmű igenevek egyik csoportját képezik a mozzanatos történésű, többnyire befejezett igekötővel ellátott igékből származó igenevek. Ezek alkalmi használatuak, előidejűséget fejeznek ki. Pl. elvégzett feladat, feladott levél, megismert probléma, újjáépített ház, kijavított dolgozat, meghallgatott előadás, elrontott élet stb.

A nem mozzanatos történésű igékből képzett szenvedő értelmű melléknévi igenév az előbbi csoporttal szemben általános használatú, időviszonyítást egyáltalán nem, vagy kisebb mértékben fejez ki, hajlamos a fogalomjelölésre, a fajta, féleség megnevezésére. Pl. végzett munka, szártított növény, füstölt kolbász, sózott hús, ismert város, párolt káposzta, festett bútor, hengereelt lemez stb.

Az arabban az igének fentebb említett sajátosságai miatt hiányzik a szenvedő igenév egyértelműen előidejűséget kifejező, alkalmi használata. Nem tud különbséget tenni pl. egy konkrét esetben "elvégzett munka" és "a végzett munka" mint fizikai fogalom között, mind a kettő al-'amalul-mungazu.

Az arab szenvedő értelmű igenévek ebből a tulajdonságából következik, hogy a magyarnál jóval fokozottabb mértékben melléknévesül. A magyarban a melléknévesült -t, -tt képzős igenevek többnyire a cselekvő értelmű csoportból kerülnek ki (művelt, tanult, fáradt, bágyadt, lankadt, örült, ijedt, riadt, rémült, romlott stb.). A szenvedő értelmű mellékné-

vesült igenév viszonylag ritka (szeretett, ismert, gyűlölt, tisztelt, fegyelmeztett).

Az arabban rendkívül nagy a szenvedő értelmű melléknevesült igenevek száma. Ezek többnyire az -s denominális képzős magyar melléknevekkel fejezhetők ki a legadekvátábban. Pl. mumallah = sós, muzayyan = di-szes, murattab = rendes, (elrendezett), mašhúr = híres, mažlúm = ártatlan (akin jogtalanság esett), mustahsan = helyes, illendő stb.

A főnevesült szenvedő értelmű -t, -tt képzős igenév meglehetősen ritka (elítélt, küldött, vádlott stb.), s valószínűleg nem sokkal gyakoribb a cselekvő értelmű sem (múlt, stúlt, sebesült, halott stb.).

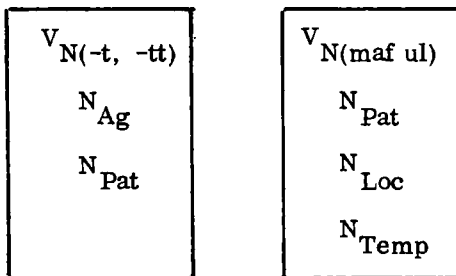
Az arabban a főnevesült szenvedő értelmű igenevek kifejezhetnek:

a) tárgyias viszonyt: mandúb = küldött; mulhaq = attasé; ma' kulát = étel, élelem; mašrúbát = ital; mustašár = tanácsos; muttaham = gyanúsított stb.

b) helyhatározós viszonyt: muğtama' = társadalom (a gyülekezés helye); musalla = az imádkozás helye; multaqa = a találkozás helye stb.

c) időhatározós viszonyt: musbah = a reggeli jövetel ideje; mumsan = az esti jövetel ideje; mustahall = az újhold megjelenésének a napja; mustaqbal = jövő, jövendő.

A főnevesült igenevek összefüggése:

Az arabban a szenvedő értelmű igenévnek van egy olyan másik csoportja, amelyen egyik európai nyelvben sem lelhető fel. Ezek a sajátosságos igenevek nem alanyi vagy tárgyias viszonyt fejeznek ki, hanem határozósat - megőrizve az ige prepozíciós "vonzatát" pl.

- ğadaba 'alahi = megdühödik rá
- mağdúb 'alahi = olyan, akire megdühödtek
- šakka fíhi = kételkedik benne
- maškúk fíhi = olyan, amiben kételkednek
- ragiba fíhi = kedvét leli benne
- margúb fíhi = olyan, amiben az ember kedvét leli, kellemes
- idda' á alahi = vádat emel ellene
- mudd' a alahi = olyan, aki ellen vádat emeltek

Természetesen ezek ugyanúgy szenvedő értelmű igenevek, mint a valódi tárgyas viszonyt kifejezőek, hisz tudvalevő, hogy az ige bizonyos vonzatai igen közel állanak a tárgyhoz, s a tranzitívság fogalmát kiterjeszthetjük azokra az igékre is, amelyekben a cselekvésfogalom tárgya valamely határozói bővítménnyel van kifejezve.⁴ Maguk az arab grammatikusok is a tranzitív igék közé sorolják a vonzatos igéket (muta‘addi bi-harfi-ğarr = vonzat által tranzitív), a vonattól függő mellékmondatokat pedig a tárgyi mellékmondatok közé sorolják.

A szenvedő értelmű igenevek közé tartozik a -ható, -hető képzős igenév, amely kifejezi azt a lehetőséget, hogy az igenévben foglalt cselekvés a cselekvéshordozón (jelzett szón) elvégezhető. Pl. iható víz = olyan víz, amelyet inni lehet; olvasható írás = olyan írás, amelyet olvasni lehet stb.

A -ható, -hető képzős igenevek mindig általános használatuak, időviszonyítási jegyet nem tartalmaznak. Ez a tulajdonság valószínűleg az általános lehetségesség jegyből következik. A magyar -ható, -hető képzős igenévnek megfelelő az arabban:

a) a szenvedő igenév

pl. látható = mar’í; észrevehető = mulá haz; megbízható = ma tūq bihi; tūrhető = mutāq, érthető = mafhūm; olvasható = maqrū’ stb.

b) a szenvedő igen mudári’ (nem befejezett) alakja pl. megoldható = yuħall; várható = yutawaqqa’; teljesíthető = yunğaz, yuħaqqaq stb.

c) körülírás salih li (alkalmas vmire) melléknévvel, mumkin (lehetőséges) melléknévvel vagy egyéb szerkezettel pl. iható(víz) = salih liš-sūrbi; megművelhető(föld) = salih liz-zirá’a; elintézendő(ügy) = mumkin tadbíruhu stb.

Utolsóként meg kell említeni az -andó, -endő képzős igenevet. Eme igenevek egyik csoportja az intranszitiv igéből származó, cselekvő értelmű, többnyire utódiejű, erősen melléknevesülő csoport. Ide tartozik pl.: halandó, jövőndő, romlandó, állandó stb. Ezek a szerkezetalkotás szempontjából irrelevánsak.

A másik csoportot a tranzitív igéből képzett, szenvedő értelmű igenevek alkotják, amelyek kifejezik az igenévben foglalt cselekvés elvégzésének szükségességét a cselekvéshordozón.

Pl. elvégzendő feladat = olyan feladat, amelyet el kell végezni; elintézendő ügy = olyan ügy, amelyet el kell intézni.

Ennek az igenévnek az arabban nincs megfelelője; mellékmondatlally vagy körülíró szerkezettel lehet kifejezni.

Mielőtt a melléknévi igeneves szerkezetekre rátérnék, összefoglalom a két nyelv melléknévi igeneveinek kölcsönös megfeleléseit.

⁴ Vö. Zsilka János fejtegetései.

-ó, -ő	—————	fá' il
-t, -tt	—————	
-t, -tt	—————	maf' úl
		maf' úl + prop.
-ható	—————	maf' úl
-hető		
-andó,		
-endő		

A MELLÉKNÉVI IGENEVES SZERKEZETEK

Az igenevek kettős szófaji természettel rendelkeznek, Tesnière translációs elmélete szerint⁵ a képző mint transzlatív új szintaktikai szófajjává alakítja át az igét; ez az átalakított szófaj fölfelé, a fölérendelt tag felé az új szófaj sajátosságait mutatja, lefelé a régiét. A siető szó az ember felé melléknévi, az utcán felé igei tulajdonságú. Ebből az következik, hogy az igenév minden olyan bővítményt maga mellé vehet, amelyet az ige. A melléknévi igeneveknek lehet tárgyi és határozói bővítményük (az alanyi bővítményt felvevő -ta, -te, -atta, -ette igenévvvel nem foglalkoztam). Mivel az igenévi jelző a jelzős főnévi csoportban ugyanúgy viselkedik, mint a melléknévi jelző, szintaktikai helye a névelő és a jelzett szó között van.

a siető ember

Det (+Def) (+Indiv) + VA + N

Az igenévi jelző helye arabban is megegyezik a melléknévi jelzőével, vagyis követi a főnevet.

ar-raġulu -l-musri^t

Det(+Def) + N + Det(+Def) + VA

Ebből következik, hogy magyarban az igeneves szerkezet balra, arabban pedig jobbra bővül.

⁵ Károly S.: Tesnière szintaxisa és a szintaxis néhány kérdése.

Az igenevek leggyakoribb bővítménye a határozó. Magyarban az igeneves szerkezetek a névelő és a jelzett szó közé zárva feszes tömbököt alkotnak, arabban viszont az igenév bővítményei az igenévi jelző mögé kerülnek, ennek következtében sok esetben a főige bővítményének tűnhetnek, s értelemzavart, kétértelműséget okozhatnak a mondatban. Valószínűleg ez az egyik oka annak, hogy arabban jóval ritkább a bővítményes igeneves szerkezet, különösen a többtagú. Mondandóm megvilágítására álljon itt a következő példa: Fatalaqqá kullum minhumá ad-darbata-l-muwağğaháta ilahi bitarasihí.⁶

Elvben a mondatnak kétféle értelmezése lenne lehetséges:

1. Mindkettő fogadta a feléje irányított csapást a pajzsával.
2. Mindkettő fogadta a (valaki más) pajzsával feléje irányított ütést.

A szemantikai jegyekből és a szövegösszefüggésből nyilvánvaló, hogy az első értelmezés a helyes, hiszen pajzsával nem szoktak csapást mérni az ellenfélre, de ez nem változtat azon a tényen, hogy a mondat szintaktikailag ambivalens.

Magyarban gyakori a halmozott határozói bővítmény, arabban viszont igen ritka.

A cselekvő melléknévi igenevek mellett állhat tárgyi bővítmény. A tárgyi bővítmény a magyarban általában jelölt, kivételt képez a meglehetősen ritka infinitívuszi tárgy, és a favágó, magvető féle összetételek. Néhány példa a tárgyi bővítményre: a szerződést aláíró felek, a kirakatot bámuló kislány, élni tudó teremtés, az élő szervezetet alkotó fehérjevegyületek stb.

Az arabban a tárgyi bővítmény kérdése nem ilyen egyértelmű. Az igenév csak abban az esetben veheti maga mellé a tárgyát accusatívusban, ha az igeneves szerkezet nem határozott jegyű (-Def). Pl.

Marartu bifarisin tálibin ta' ra abíhi.⁷

Elhaladtam egy az apja megbosszulását kereső lovas mellett.

Ha az igeneves szerkezet határozott jegyű, akkor az igenév tárgya vagy genitívusban, vagy li prepozícióval áll. Pl. Bağia yatafakkaru fı dalıka-ş-şai'ı-l-musarrıfı lil-ğasadı.⁸ (Folyvást gondolkozott azon a testet kormányzó dolgon.)

Megjegyzendő, hogy a tárgyi bővítmény a modern irodalmi nyelvben rendkívül ritka.

A magyar -t, -tt végű szenvedő értelmű igenév mellett a cselekvő alany által névutós vagy -tól -től ragos határozói bővítményként jelenik

⁶ Nagib Mahfuz: Kifah Tiba 43.

meg. Pl. A házgyárok által készített elemek olcsóbbá teszik az építkezést. Az erőmű által termelt energiát vezetékeken szállítják.

Az arab szenvedő értelmű igenév soha nem veheti maga mellé a cselekvő alanyt, mint ahogy a szenvedő ige mellett sem állhat a cselekvő alany. A készített elemek = al-'anaširu-l-muntaġātu szerkezet mellett csak a cselekvés körülményeit (hely-, idő, mód) kifejező határozói bővítmény állhat. Pl. al-'anaširu-l-muntaġātu fi-l-mašna (a gyárban készített elemek).

A magyarban az igenévnek nemcsak több határozói, hanem határozói és tárgyi bővítményei is lehetnek. Pl. a kamrákat a kemencével összekötő felszálló vezeték; a televízióban előadást tartó professzor; egyre másra sűrű füstfelhőt eregető gyárkémény stb.

A bővítmények sorrendjében nem mutatkoznak kötelező érvényű szabályszerűségek. Úgy tűnik, hogy az eredeti igei szerkezet kiemelései, nyomatékviszonyai őrződnek a sorrendiségben; a legerősebben kiemelt bővítmény áll közvetlenül az igenév előtt.

Ha a jelzős szerkezet az igeneves szerkezeten kívül egy önálló melléknévi jelzót is tartalmaz, akkor a melléknévi jelző a magyarban is, arabban is közvetlenül a jelzett szó előtt, ill. mögött áll; tehát a magyar esetében az igeneves szerkezet után, az arab esetében az igeneves szerkezet előtt áll. Pl.

A generátorgáz a kamrákat a kemencével összekötő felszálló vezetéken jut be a kemencébe.

... yalqiyáni bibašarihimá 'ilá maġāhili-l-'ufuqi-l-ba' ^{4.} idi-l-gāriqi fi maġrá an-nīli (... pillantásukat a Nilus folyásába vesző távoli horizont ismeretlenségeire vetették).

Az igeneves szerkezetek néhány kérdésének áttekintése után meg kellene határozni használatuk körét, gyakoriságukat mindkét nyelvben. Ez az egzakt módszereket igénylő felmérő munka természetesen nem fért bele a dolgozat kereteibe. Annyit azonban megállapíthatunk, hogy a magyar nyelvben igen elterjedt az igeneves szerkezetek használata, mégpedig elsősorban a precizításra és tömörségre törekvő tudományos-műszaki nyelvben, másodsorban pedig a sajtó nyelvében.

Az arab nyelvben sokkal kevésbé elterjedt a használatuk. Ennek lehetséges okait részben már érintettem, részben pedig az arab nyelvnek a laza, mellérendelő jellegű kapcsolódások iránti affinitásával tudnám magyarázni, amely szembeszegül a tömbösítési tendenciákkal.

ЗАМЕЧАНИЯ К СОПОСТАВЛЕНИЮ СИСТЕМЫ ПРИЧАСТИЙ В АРАБСКОМ И ВЕНГЕРСКОМ ЯЗЫКАХ

Чилла Прилески, ст. преподаватель Института

(резюме)

Статья посвящается причастиям, являющимся одним из самых трудных грамматических явлений для иностранных студентов, обучающихся венгерскому языку.

В первой части автор анализирует морфологию и семантику арабских и венгерских причастий и указывает на их общие и различные характерные черты. Затем она указывает дивергенцию венгерских причастий, сопоставляя их с арабскими. После этой части автор переходит к следующему вопросу — к анализу причастий как специальной группы определительных конструкций. В конце статьи автор сопоставляет возможные второстепенные члены предложения, порядок слов, потом делает замечания по поводу области употребления и распространения таких конструкций.

NOTES ON CONTRASTIVE COMPARISON OF HUNGARIAN AND ARABIC STRUCTURES OF PARTICIPLES

Csilla Prileszky, Senior teacher of the Institute

The article is about the structures of Participles, that are among the most difficult grammatical phenomena for the foreign students.

Morphological, semantic character, and the problem of class of Hungarian and Arabic Participles are described first, as well as similar and different characteristics of the systems of Participles in the two languages. To sum it up the author demonstrates the divergence of the Hungarian Participles from the Arabic ones. After that comes the examination of Participle-structures as a special group of Adjectival constructions.

A comparison is made between the two languages regarding the possible complements of Participles, and their word-order, and we can find statements about the range of usage of the constructions.

BEMERKUNGEN AUF DER GRUNDLAGE DER KONTRASTIVITÄT ÜBER DIE KONSTRUKTIONEN DER VERBALADJEKTIVE IM BEREICH DER UNGARISCHEN UND ARABISCHEN SPRACHE

Csilla Prileszky, Dozent

Der Artikel beschäftigt sich mit den Konstruktionen der Verbaladjektive, die für die ausländischen Studenten eine der schwersten grammatischen Erscheinungen sind. Erst werden die morphologischen, semantischen Eigenheiten sowie die der Wortart erörtert, dann die einander entsprechenden und einander divergenten Züge des Systems der Verbaladverbien in den beiden Sprachen dargelegt. Als Ergebnis wird die Divergenz der ungarischen Verbaladverbien im Vergleich zu den arabischen Verbaladverbien bewiesen. Danach werden die Verbaladverbien-Konstruktionen als eine spezielle Gruppe der Attribut-Konstruktionen untersucht. Es werden die Ergänzungsmöglichkeiten der Verba infinita der beiden Sprachen und deren Reihenfolge miteinander konfrontiert sowie hinsichtlich der Verbreitung und des Gebrauchs der Konstruktionen Äußerungen festgelegt.